

Jeanette blev fjernet og fandt hjem

■ En vanskelig opvækst med en syg mor med misbrug sluttede, da Jeanette Kristiansen blev anbragt på en døgninstitution. »Det blev min redning,« siger hun.

■ Socialpædagogerne vil kaste et mere positivt lys på de dyre anbringelser.

HANNE FALL NIELSEN

hanne.fall.nielsen@jp.dk

Hun lyser op i døren til den lille, hyggelige kælderlejlighed midt i Odense. Indretningen er blød og dæmpet, og regnen på ruden farver verden grå.

Men Jeanette Kristiansen på 20 år har kulør i stemmen, varme i kinderne og liv i hænderne, når hun stilfærdigt og åbent fortæller om sin brogede barndom og anbringelsen på en døgninstitution.

»Der er mange fordomme om at komme på institution, og det havde jeg da nok også selv. Men det har givet mig meget af mig selv at være der,« siger hun

I dag er hun i fuld gang med hf og på vej mod en pædagoguddannelse.

Hun og en række unge fortæller hver sin historie om en brudt barndom med anbringelse uden for hjemmet i bogen "Det var en chance, jeg fik ...", som udgives af fagforeningen Socialpædagogerne.

Bryder social arv

»Vi vil gerne nuancere diskussionen om anbringelser og døgninstitutioner, for i øjeblikket er der udelukkende fokus på, at det er meget, meget dyrt. De mange konkrete fortællinger viser, at en anbringelse – uanset at den er dyr – faktisk kan være en meget god investering, fordi det bryder den sociale arv,« siger næstformand Benny Andersen, Socialpædagogerne.

Kommunerne arbejder i øjeblikket på at nedbringe udgifterne og antallet af anbragte børn og unge, og fra

Den lille hyggelige hule, som Jeanette Kristiansen bor i, har hendes kontaktperson fra døgninstitutionen hjulpet med at indrette. Foto: Stine Larsen

2008 til 2009 faldt antallet af børn og unge, som flyttede hjemmefra før tid, med en femtedel.

»Det er svært at bryde forestillingen om, at far og mor altid er de bedste i verden. Det er at svigte mange børn og unge, hvis den private forældreret bliver lige så hellig som den private ejendomsret,« siger næstformanden for de socialpædagoger, som i mange tilfælde arbejder på døgninstitutioner og sociale opholdssteder.

Jeanette Kristiansen er et af de børn med en vanskelig barndom, som i dag ikke tøver med at tilskrive sit ophold på en døgninstitution sin nuværende balance.

»Jeg fandt ind til mig selv. Jeg fandt ud af, at jeg kunne noget, at det er i orden at væ-

re ked af det, og jeg fandt min selvtillid,« siger hun.

Passede sin mor

Jeanette Kristiansen voksede op alene med sin mor, der er psykisk syg og i de dårlige perioder alkoholiker.

»Det var mig, der skulle passe på min mor. Det var ikke noget, jeg blev tvunget til. Det var bare sådan, det blev,« siger hun, som undervejs har haft sin far og søster i baghånden.

»Men de boede der jo ikke, og der var kun mig. I gode perioder var jeg meget tæt på min mor, men jeg kunne mærke, når det begyndte at gå skævt. Så trak hun sig, og jeg forsøgte at ordne tingene derhjemme, så det hele så normalt ud,« fortæller hun.

Jeanette med de brune

»Den private forældreret må ikke blive lige så hellig som den private ejendomsret.«

Benny Andersen, næstformand i Socialpædagogerne

krøller og smilehullerne blev en lille voksen, der skulle holde facaden. Og derfor holdt hun sig – i hvert fald i de dårlige perioder – meget for sig selv.

»Jeg ville jo ikke have, at der kom nogen hjem til os og så, hvordan det stod til,« siger hun.

Et vendepunkt blev ungdomsklubben, hvor Jeanette mødte sin første ægte kontaktperson, som fik hende til at åbne sig og tale om de svære ting på hjemmefronten.

»Jeg havde da godt nok

haft en kontaktperson i skolen, for alle vidste jo på en eller anden måde, at der var noget galt. Hende fik jeg en tår sodavand med, men det kom der ikke mere ud af,« husker Jeanette.

Kærlige kontaktpersoner

Men i ungdomsklubben blev kontaktpersonen Ulla det menneske, som førte Jeanette Kristiansen videre.

»Hun var med hjemme hos min mor og fik det hele drejet i retning af, at jeg skulle væk. Efterhånden var jeg godt klar

ANBRINGELSER

Færre børn anbringes

12.654 unge mellem 0-17 år var i 2009 anbragt uden for hjemmet.

I 2009 blev der truffet afgørelse om anbringelse i 2.807 sager. I forhold til 2008 er der tale om et fald på 20 pct.

Hovedparten af de nye anbringelser – 68 pct. – sker i alderen 12-17 år.

47 pct. af anbringelserne i 2009 er sket på forældrenes initiativ.

28 pct. af anbringelserne skete på initiativ fra barnet eller den unge selv.

Kommunernes udgifter til udsatte børn og unge er 14 mia. kr. (2008-tal).

Kilde: Ankestyrelsen og Servicestyrelsen

over, at noget måtte ske,« fortæller hun

I slutningen af 9. klasse flyttede hun på Møllegården, en døgninstitution lidt uden for Odense.

»I begyndelsen var det svært. Jeg var lidt bange for at blande mig med de andre, men så fik jeg min anden kontaktperson Rikke, som har hjulpet mig med så utroligt meget. Jeg kunne komme til hende, og hun lod mig tale, når jeg ville. Jeg fik lov til at være ked af det, og jeg lærte at indse, at jeg ikke kunne løse min mors problemer. At jeg har lov til at vælge de gode stunder med hende og vælge de dårlige fra,« siger Jeanette Kristiansen, som stadig – selv om hun nu er helt udskrevet – har tæt kontakt til Rikke.